

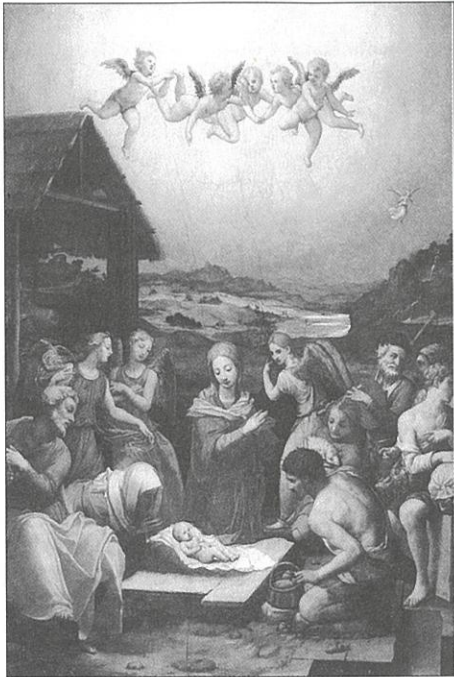

ERŐS VÁR

A Maglódi
Evangélikus
Egyházközség
Hírlevele

MEGJELENIK AZ ÚR 2000. ÉVÉBEN

I. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

Agnolo Bronzino: A pásztorok hódolása

Paul Roth: Mentsd meg a karácsonyt!

Óh, Jézusom, mentsd meg a karácsonyt!
Nekünk már nincs hozzá erőnk.
Mi vásárolunk és rohanunk,
kis csomagokat készítünk,
karácsonyfákat díszítünk,
és énekeljük: „Csendes éj”.
De a titok,
Isten fiának titka,
hogy emberré lett értünk,
gyakran szirupos érzélgés,
dekoráció.

Jézusom, a mi bűneink is,
hogy ezt az ünnepet
elborítják a reklámhegyek.
Mi tudjuk,
kinek jár karácsonyi üdvözlés és kötelező
ajándék,
mindenki tudja.

De meg akarunk szabadulni végre
a vásárlási és ajándékozási görcstől.
Szent ünnepet akarunk ülni,
amelyen nem az a mérték: ki mennyit ad.

Jézusom, segíts,
nehogy elsüllyesszük egészen,
mit jelent ez az ünnep,
segíts, hogy ne csak télapók legyünk.
Segíts, hogy az adventi hetekben
a lelkünkbe nézzünk.
Segíts, hogy az Útra visszatérjünk,
s elinduljunk megint.
Csak így lesznek az ajándékok
jeleivé a szeretetnek –
mint megannyi tükre a Te Szeretetednek.

Óh, Jézusom, mentsd meg a karácsonyt!
Ments meg minket!
Ezért vállaltál embersorsot.

ÜDVÖZÍTŐ SZÜLETETT MA NEKTEK

Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt és örködték éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr anyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: *Ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában.* (Lk 2,8-11)

A pásztorok éjszakájában felragyogott a világosság. Pedig ez az éjszaka is olyanak indult, mint a többi. Nem aludtak ezen az éjszakán sem, hanem nyájukat őrizték. Úgy is mondhatnánk, hogy szolgálatban voltak. Mindezt a szabad ég alatt tették – kiszolgáltva a természet erőinek, az időjárás szeszélyeinek és még ki tudja hány veszélynek.

Vajon mire gondoltak a pásztorok? Talán feszülten figyeltek, minden idegszálukkal feladatukra koncentrálnak. Talán gondjaikról-bajjaikról beszélgettek, énekeltek vagy ezzel-azzal múltatták az időt. Az is lehet,

hogy panaszkodtak: Milyen sötét az éjszaka! Milyen egyhangú minden! Nincs változás. Nem történik semmi.

Nem csoda, hogy nagyon megijedtek és nagy félelem vett erőt rajtuk, amikor hirtelen és váratlanul történt valami nagy és rendkívüli: Az Úr anyala megjelent nekik és körülragyogta őket az Úr dicsősége. Ezt a döbbenetes ragyogást még ragyogóbbá tette a felhangzó örömhír: Üdvözítő született ma nektek, az Úr Krisztus a Dávid városában.

Ahogy a pásztorok éjszakájában, a mi életünk sötétjében is felragyoghat ez a világosság. E sorokat különböző élethelyzetekben olvassuk. Aki meghitt családi körben ül egy gyertyafényes szobában, a gyertya fénye és melege emlékeztessen arra, hogy az életében meglévő derű és fény forrása Isten. Aki szolgálatban van, mint a pásztorok, gondoljon arra, hogy még a legszürkébb hétköznapiakat is beragyoghassa az Úr dicsősége. Aki egyedül ül egy ijesztően sötét és magányos szobában vagy éppen kórházi ágyon fekszik, gon-

doljon arra, hogy a megszületett üdvözítő hozzá is egészen közel jöhet és felragyogtathatja szívében a remény sugarát.

Különös, hogy miközben a pásztorokat körülragyogja az Úr dicsősége, a napkeleti bölcseket pedig egy fényes csillag vezeti Betlehembe, a betlehemi jászol körül, ahol a kisded fekszik, sötét van, ijesztően sötét. Különös, de éppen ebben van karácsony üzenete: Isten emberré lett, vállalta az emberlét sötétjét, hogy nekünk ajándékozza az Ő világosságát.

Isten világossága – a legnagyobb ajándék, amit karácsonykor kaphatunk. Ajándékot nem illik továbbadni. Ám ez esetben ettől eltekinthetünk, sőt el is kell tekintenünk. Hiszen azért kaptuk Istentől, hogy egymásnak továbbadjuk. Sugározzuk hát tovább egymásnak Isten világosságát szavainkkal, tetteinkkel, mozdulatainkkal, tekintetünkkel!

Ez a legnagyobb ajándék, amit egymásnak karácsonykor adhatunk.

Péter Attila

*Minden kedves olvasónknak
békés karácsonyt és Istentől megáldott új esztendő-t kívánunk!*

Erős vár a mi Istenünk

A Maglódi Evangélikus Egyházközség nevében szeretettel és tisztelettel köszöntök minden olvasót. Nagy öröömöm, hogy ezt Erős Vár című hírlevelünk hasábjain tehetem meg, melyet a 2000. év karácsonya felé közeledve első alkalommal vesz kezébe az olvasó.

Egy hírlevél címe sok mindent elmond arról a hordozókörről és közösségről, amely azt közrebocsátja. A mi hírlevelünk címe: Erős vár. Először két szava ez annak a köszönetnek, amellyel mi evangélikusok köszöntjük egymást: „Erős vár a mi Istenünk”. Luther Márton a 46. zsoltár alapján írt egy éneket, amely az evangélikusság himnusza lett. Éneke első versszakának kezdő sorait most rendhagyó módon József Attila fordításában idézem:

*„Erős vár a mi Istenünk,
kemény vasunk és vértünk.
Ínségben együtt van velünk,
megvált és harcol értünk.”*

A fenti sorokból kitűnik, hogy amikor erős várról beszélünk, nem önmagunkra, hanem Istenre gondolunk. Bár igaz, hogy egyházközségünk – hála Istennek – sok mindenben erős. Erősek vagyunk ötletekben, akaratban, tettekézségben, áldozatvállalásban, egyházszeretben és gyülekezetszeretben. Olykor azonban gyengének és erőtelenségek bizonyulunk. Különösen ilyenkor jóleső biztatás, hogy így köszönthetjük egymást: „Erős vár a mi Istenünk”.

Egyházközségünk nem bevehetetlen vár és nem is akar az lenni. Kapuit nem bezárja, hanem nyitogatja mindenki előtt. Ezt szolgálja ez a hírlevél, melyen keresztül négyhavonta eljutunk az otthonokba. Hírt adunk arról, ami történt és hívogatunk arra, ami előttünk áll.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik e hírlevél kigondolásában, elgondolásában, megtervezésében és megvalósításában oly sokat fáradoztak. Mindenkinek Istentől megáldott, békés karácsonyt kívánva hadd köszönjek el ez alkalommal is így:

Erős vár a mi Istenünk.

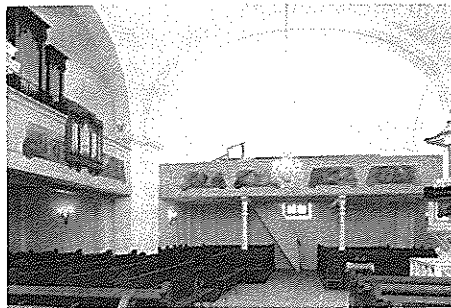
Péter Attila

Múltunk, jelenünk és

Felújított templomunk homlokzata

Az 1775–1778-ban épült templomunknak szintén felújításra került belső tere is.

Istennek legyen hála és hangozzék köszönet mindazok felé, akik szorgalmazták a Maglódi Evangélikus Egyházközség ERŐS VÁR című hírlevelének megjelenését. Régi vágyunk és elgondolásunk teljesült ezen hírlevél kibocsátásával. Az a reménységünk, hogy gyülekezetünk tagjai, hozzátartozói, ismerősei és barátai szívesen veszik kezükbe és olvasásuk hírlevelünket. Ezáltal még jobban megismerkedhet és még teljesebb képet kap a kedves olvasó gyülekezetünk életéről: múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

Az elmúlt esztendőben a Magyarországi Evangélikus Egyházban jelentős változások történtek. E változások érintették egész egyházunkat – kezdve a legkisebb gyülekezetektől az egyházkerületekig. Új egyházkerület jött létre, ezért megváltozott az egyházmegyék kerületi hovatartozása is. Az egész Magyarországi Evangélikus Egyházban minden szinten szükség-szerű volt a tisztújítás. A Maglódi Evangélikus Egyházközségben is megtörtént az új tisztségviselők és az új presbitérium megválasztása, illetve beiktatása.

Köszönetünket fejezzük ki a régi presbitériumnak és tisztségviselőknél. Azon testvéreknek, akik több évtizeden keresztül hűségesen, egyházunk iránt érzett felelősséggel és szeretettel szolgáltak, de idős koruknál fogva vagy más okokból nem tud-

tak vállalni az új ciklusban a presbitéri, illetve tisztségviselői megbízatást. Isten akaratában megnyugodva búcsúztunk gyülekezetünk felügyelőjétől, Horváth Jánostól, akit Isten elszólított közülünk, így a felügyelői tisztségre új személyt kellett választani.

Köszönetünket fejezzük ki az új presbitériumnak és tisztségviselőknél, hogy elfogadták a megbízatást és az ezzel járó feladatokat. Az új presbitérium és a magam nevében köszönetet mondok egyházközségünk minden tagjának a bizalomért. Egyben kérjük a kedves testvérek további segítségét és még szorosabb együttműködését a presbitériummal.

Egyházközségünkben nem csak a presbitériumban történtek változások, hanem a lelkesítői szolgálat területén is. Az utóbbi években két esetben történt lelkesítői váltás. Blatniczky János leköszönő lelkesítő után időleges megbízással Rezessy Miklós vecsési lelkesítő végezte gyülekezetünk pásztorolását. Szolgálatát köszönet illeti, hiszen nehéz és problematikus időszaka volt ez egyházközségünknek. Hála legyen Isten gondoskodó szeretetének, hogy Dr. Harmati Béla Püspök úr Krámer György segédlelkesítő urat küldte szolgálásra hozzánk, aki jelenleg a Püspöki Evangélikus Egyházközség lelkesítője és egyházmegyénk esperesi helyettese. Neki és feleségének, Pángyánszky Ágnesnek ezúton is köszönjük köztünk végzett szolgálatát.

Hiitbeli meggyőződés, hogy a sok próba és aggodalmaskodás után egyházközségünkben új fejezet kezdődött el minden értelemben és tekintetben. Nem kívánok apró részletekben kitérni minden eseményre, csupán egy-két dolgot ragadok ki, melyek előrehaladást jelentettek a gyülekezeti- és lelki élet területén. Megkezdődtek templomunk felújítási munkálatainak előkészületei: tervezés, engedélyeztetések, műszaki és kivitelezési dokumentáció-

jövönk Isten kezében

ók elkészítése. Ebben az időben egyházközségünk konkrétan is elkezdte megvalósítani régi álmát és vágyát. Felsorolni is sok lenne azt a sok adminisztrációs és egyéb munkát, ami a templom felújításával járt. Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik ebben igen nagy és hozzáértő segítséget nyújtottak valamint egyházközségünk minden tagjának az áldozat vállalásáért. Amellett, hogy e nagy munkálatok terhének vállalásában sokan és sokféleképpen résztvettek, nem valósulhattak volna meg vágyaink gyülekezetünk pozitív hozzáállása és áldozatvállalása nélkül.

E sok feladattal járó munkálatok közben Krámer György lelkész urat Dr. Harmati Béla püspök a pilisi gyülekezetbe helyezte. De Isten nem hagyta pásztor nélkül gyülekezetünket. Péter Attila lelkész urat gyülekezetünk meghívta lelkészének. A templom felújítási munkálatai tovább folytatódtak még nagyobb ütemben. Ezzel párhuzamosan elkezdődött a templomunkhoz illően megtervezett és engedélyezett halottbúcsúztató elkészítése. Nem csak egyházközségünk tagjai, de úgy gondolom – és ezt tapasztaltam is – Maglód községének egész lakossága nagy figyelemmel és várakozással kísérte a felújítási és építési munkálatokat. Hála legyen Istennek azért, hogy templomunk külső és belső munkálatai elkészültek. Felépült az új halottbúcsúztató is, ahol méltó kegyelettel és tisztelettel vehetünk búcsút elhunyt szeretteinktől.

Nagy örömmel és hálaadással az Úr felé tarthattuk meg hálaadó istentiszteletünket. Dupla öröme és ünnepe volt ez az alkalom egyházközségünknek és Maglód község lakosságának, hiszen ekkor került sor Péter Attila lelkész úr beiktatására.

Eddigi gondolataim leginkább a mögöttünk álló évek, illetve az elmúlt időszak eseményeiről szóltak. Szólni kívánok a jövő feladatairól is. Bár a nagy munkálatok és elfoglaltságok mellett sem szenvedett csorbát a lelki és hitbeli élet, úgy gondolom, hogy a megvalósult dolgokon túl a lelki házat is szüntelenül építeni, újíttani és gyarapítani kell. Ehhez gyülekezetünknek minden adottsága megvan. Nagy segítséget jelent lelkészünk mellett kedves hitvese, Péterné Benedek Ágnes, aki szintén lelkész. Olykor helyettesíti lelkészünket az istentiszteleten és a gyülekezeti élet más területein – hitoktatásban, vasárnapi iskola vezetésében – tevékenyen részt vesz. Köszönjük lelkészünknek és feleségének eddigi fáradozását, munkáját, szolgálatát. Kísérje szolgálatukat Isten bőséges áldása! Kérjük őket, hogy gyülekezetünket továbbra is ilyen nagy szeretettel vezessék és pásztorolják.

Terveink és reménységünk szerint hírlevelünk e száma mint karácsonyi szám jelenik meg. Ez úton kívánok minden kedves olvasónak békés, Istentől megáldott karácsonyt.

Simonyi József

Grundtvig Miklós

Áll az Úristen temploma

Áll az Úristen temploma,
háza a Mindenhatónak.
Táru, mint lelkünk otthona,
harangjai hívnak, szólnak.
Öregek, ifjak, jöjjetek!
Mind kik hordoztok terheket!
Mind, akik békét kívántok.

Élőkövekből épít már
templomot itt a Szentlélek.
Kegyelem és új élet vár:
megváltott szolgáló élet.
Hol kettő-három ráfigyel,
mit ígért, nem felejt el.
Jelen van Jézus közöttünk.

Bármerre járunk, ó, Urunk,
legyen otthonunk szent háza.
Töltse meg mindig templomunk
dicséret, hála, imádat.
Ha szívünk itt már nem dobog,
tárujon égi templomod,
hol néped örökké áldhat.

Finn egyházi énekkar gyülekezetünkben

Kitűnő zenei csemege részesei lehetünk azon a júniusi délutánon, amikor templomunkban hallgathattuk a hozzánk Finnországból érkezett riimäki gyülekezet kórusát. Ilyen csodálatos zenei élményt kínáló alkalom során érezhetjük meg igazán azt, hogy a zenét nem csak hallgatni, hanem befogadni is tudni kell. Valóban, azok az emberek, akik a fülükkel hallották, a szívükkel is megértették.

Annyit mi is tudtunk, hogy a finn énekek nagyon szépek és evangélikus énekeskönyvünk legszebb dallamai közé tartoznak. Így a kórus által előadott zenei anyag között bőséggel akadt ismerős dallam – felkínálva ezzel a közös éneklés lehetőségét. Ezek közé tartozott nemzeti himnuszunk is, melyet finn testvéreink is magyar nyelven énekeltek velünk.

Finnországról eddig jómagam is kevés ismerettel rendelkezttem. Az előadás utáni szeretetvendégségen elbeszélésükből kide-

Énekeljétek az Úrnak új éneket!

(Zsolt. 98,1)

rült, hogy a finnek körülbelül 90%-a evangélikus. Ők maguk pedig a Szolnoki Evangélikus Egyházközség testvérgyülekezete. A kapcsolatot mutatják rendszeres találkozásaik, kitűnő alkalmat teremtve ezzel a beszélgetésekre, egymás kultúrájának megismerésére egyházi tekintetben is.

Ezen a ponton egy kicsit elgondolkodom. Maglód többszáz éves gyülekezetének nincs külföldi testvérgyülekezete. Pedig mennyi előnnyel jár! Gondoljunk csak a tapasztalatcserére! Azon dolgok megbeszélésére, hogy ők hogyan oldják meg helyi szinten például az ifjúság nevelését, a va-

sárnapi iskolát, az idősek lelkigondozását, közös alkalmak tevezését. Jó lenne – és nagyon bízom abban –, hogy egyházközségünk is talál testvérgyülekezetet, illetve minket is megtalál egy kedves északi gyülekezet.

Az estének megható pillanata volt, amikor megajándékoztak minket két csodálatos kristály gyertyatartóval, melyek méltán lettek gyülekezeti termünk oltárának legszébb díszei. A vacsora kitűnő hangulatban telt el, melyhez a hozzávaló töltött káposztáról két szakácsnő, finom süteményről és innivalóról pedig a maglói evangélikusság gondoskodott.

Ezen az estén mindenki megajándékozott lett. Finn testvéreink is és mi is. Kívánom, hogy a zene öröme még sokszor látogasson el hozzánk és olyan igaz barátokra találjunk, amilyen Riimäki gyülekezete volt számunkra.

Holkó Ágnes

Reformáció ünnepe Maglódon Kezdd el rajtunk és bennünk!

„Ez az ünnep arra szolgál, hogy ráirányítsa tekintetünket legfőbb kincsünkre, a reformáció középpontjára, az üdvösségünkről szóló evangéliumra. Ez az evangélium él. Életben maradásáról Isten egészen döntő módon éppen a reformáció szolgálata által gondoskodott.”

Ordass Lajos

GXVI. század első éveiben a ferencesek befalazták egyik társukat, akit Johannes Hilten néven kereszteltek meg Eisenach-ban, mert fenn hirdette, hogy az 1516-os esztendő nagy fordulatot fog hozni és elközelít a világvége. Hilten mindenesetre nem tévedett sokat, csupán néhány hónapot. Luther Márton ágoston rendi szerzetes 1517. október 31-én a wittenbergi vártemplom kapujára kiszegte 95 tételből álló vitairatát. Lényege a következőképpen foglalható össze: a bűnöket egyedül Isten bocsáthatja meg - nem pénzért, nem másért, hanem egyedül a Jézus Krisztus érdeméért ingyen, hit által, kegyelemből. Október 31-ét azóta mi protestánsok a reformáció napjaként ünnepeljük. Ez az évenkénti megemlékezés nagyon érthető még akkor is, ha az eseményeknek csupán történelmi jelentőségét tartjuk szem előtt. Szerencsére egyházaink a reformáció lelki tényezőire összpontosítanak. Ezt bizonyítja a Maglódon november első hetében megtartott reformációi sorozat is. Ilyenkor a két protestáns felekezet tagjai - evangélikusok és reformátusok - közös istentiszteleti alkalmakon vesznek részt vendég igehirdetők szolgálatával.

November 2-án az evangélikus templomban Csákány Istvánné Sebor Adrienn református lelkész, a Református Zsinati Iroda Mozgásszerűlt Missziójának vezetője hirdetett igét Zsoltárok 80,4 alapján: „*Óh Isten, állíts helyre minket és világoltsd a te orcádat, hogy megszabaduljunk!*” A lelkész arra kérte gyülekezetünket, hogy ünnepünket töltsük meg élettel, ne hagyjuk, hogy megszokássá váljon megemlékezésünk. A reformáció visszaállítást jelent, de egyben újítást, megújítást is. Lényege tehát a helyreállítás és a megújítás. Erre mindig szükségünk van és erre kell törekednünk - halhattuk a szószékről. Vannak olyan közösségek, melyek tökéletesnek tartják magukat és vannak olyan emberek, akik azt hiszik, hogy mert valamikor elindultak az Isten felé vezető úton, az számukra már tökéletesen elég. Lassan a kegyesség, az istentiszteleten való részvétel

színházzá, színjátékká válik. Évtizedekig járhatunk templomba úgy, mint a laodiceai gyülekezet, mely azt gondolta magáról, hogy gazdag és nincs szüksége semmire. A reformáció a megújulás vágyából születik mindig és mindenütt. Ez pedig ott van, ahol Isten népe rádöbben arra, hogy elesett, gyarló, újra és újra megbotlóló emberekből áll.

November 3-án Béres Tamás evangélikus lelkész prédikált a református templomban. Az alapige Lukács evangéliumának 10-ik fejezetéből Mária és Márta története volt: *Márta, Márta sokmindenért aggódsz és nyugtalanoksz, pedig kevésre van szükséged, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, melyet nem vehetnek el tőle.* (Lk10,41) Béres Tamás lelkész jónéhány évig a Debreceni Evangélikus Egyházközségben szolgált. Jelenleg az Evangélikus Hittudományi Egyetem doktorandusza Budapesten. Többek között ezt mondta: „Számunkra, akik itt vagyunk reformáció ünnepén, az a szó, hogy reformáció sokféle tartalommal telítődött. Ma ott tartunk, hogy reformáció ünnepét csaknem együtt ünnepeljük katolikus testvéreinkkel is. Ennek több oka lehet. Talán az a szerencsés egybeesés, hogy tavaly éppen október 31-én került sor egy közös nyilatkozat aláírására a katolikus egyházzal. Igaz, hogy protestáns részről csak az Evangélikus Egyház vett részt Augsburgban a nyilatkozat elfogadásán. Ettől a pillanattól kezdve mégis azt kell mondanunk, hogy a világ keresztyénségének nagy része együtt ünnepli a reformációt. Ez azt az üzenetet hordozza magában, hogy meg kell keresnünk azokat a gyökereket, melyek mindannyiunk számára közösek.”

November 5-én a református templomban Péter Attila a Maglódi Evangélikus Egyházközség lelkésze prédikált közös úrvacsorai istentiszteleten Péter apostol második levele alapján: „*Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fennségének*”

A lelkészek az Úr szent testének és vérének vételére készülnek

(2Pét1,16) A prédikációban megszólaló üzenetet röviden így foglalhatjuk össze: Odavagyunk a mesékért. Szívesen emlékszünk vissza gyermekkorunk meséire, hiszen azokban mindig győzött az igazság. Ám gyakran bedőlünk hamis és ámitó meséknek, melyekben csalódunk. Sokan olvassák a Szentírást úgy, mint jól kitalált, szép mesét. A reformáció újra meg újra megújulni akaró népe bizalommal fordul a Szentírás felé. Ezért gyakran tűnik javíthatatlan álmodozónak vagy mesemondónak. Péter apostol helyére teszi a dolgokat: „...nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését”. A reformáció nagy üzenete, hogy a Szentírásban az Isten szól önmagáról, rólunk és hozzánk. Ady Endre ezt írja: „*Próbáltam sokféle mesét/ de jaj egyik sem volt elég./ Szívemben, idegimben/ kiabáló nagy lárma./ Téged keres felség,/ Isten a tiéd minden*”. Reformátoraink ráébredtek arra, hogy miközben az ember minden erejét megfeszítve keresi az Istent, az Isten közeledik felé és megtalálja őt. Ekkor történik meg az, amiről Péter apostol ír: „...Felragyog a nap és felkel a hajnalcsillag szívetekben.”

A prédikáció után közösen vettük magunkhoz az Úr szent vacsoráját, melyet Bálintné Szabó Klára református lelkész szolgáltattott ki. Bízom abban, hogy Isten világossága minél előbb elérkezik mindnyájunk életébe. Ám tudnunk kell, hogy nem érkezik előbb minthogy a reformáció ébredésre hívó szavára meg ne adnánk a választ.

Vaskó Krisztián

Gyülekezeti kirándulás Szarvasra

Sokak előtt ismeretes, hogy gyülekezetünk október 21-én kirándulást szervezett. Az Isten kegyes volt hozzánk, hiszen gyönyörű, napsütéses, őszi idővel ajándékozott meg minket. Két buszt is megtöltve szép számban – mintegy 70-en – indulunk útnak.

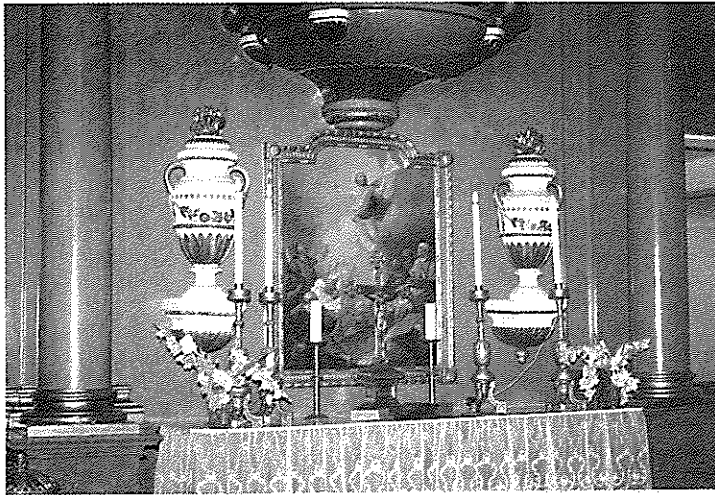
A hosszú útra való tekintettel reggel 6 órakor indulunk el. Utazásunk során Péter Attila tiszteletes úr énekeket tanított. Felesége, Péterné Benedek Ágnes tiszteletes asszony érdekes történeteket olvasott fel és információkat adott az érintett községekről.

Kecskemét volt első megálló helyünk, ahol hosszabb időt töltöttünk el. Körbejártuk a főtérhez közel eső látványosságokat és nevezetességeket. Bementünk a nagy katolikus templomba is, ahol a templom előtt Dulin Erzsza néni elénekelt egy szép éneket a magyarság szeretetéről és a reménységről. Csodálatos módon a főtéren harangjáték éppen akkor szólalt meg, amikor kilépve a templomból szinte mindannyian ott voltunk.

Kecskemétről Szarvasra indultunk, ahol az evangélikus templomnál már vártak minket. Eddig csak kevesen jártak közülünk Szarvason. Maga a templom külső megjelenése nem különbözik más templomoktól, de belépve megkapó látvány tárult elénk: hatalmas belső tér, melyet kétszintű karzat ölel körül, padok között elhelyezett fogasok, melyek egyedülállóak. A belépő látogató azonnal megérzi, hogy nem mindennapi templomba érkezett. A nagy befogadó képesség is arról tanúskodik, hogy valaha a szarvasi gyülekezet Magyarországon az evangélikus egyházi élet egyik fontos központja volt. Szarvason mind a mai napig rendszeresen tartanak szlovák nyelvű istentiszteleteket. A gyülekezet lelkésze, Lázár Zsolt a gyülekezet életét mutatja be. Demján Sándor lelkész a város és a gyülekezet történetéről, Tessedik Sámuelről, a templomról és az orgonáról beszélt nagy lelkesedéssel.

Ezek után Horváth István, a Fóti Zeneiskola igazgatója szólaltatta meg számunkra a templom csodálatos orgonáját. Köszönetképpen elénekeltük buszon tanult énekünket, majd az asszonyok még tovább énekeltek, hiszen ezt a csodálatos templomot nem lehetett enélkül otthagyni. A templom megtekintése és a lelkészekkel való találkozás után közösen elmentünk az arborétumba, ahol dicsérni tudtuk Isten teremtett természeti világát, ahogyan az őszi színeibe burkolózva fogadott bennünket.

A hazafelé vezető úton Szolnokon a Tisza

A szarvasi ótemplom oltára

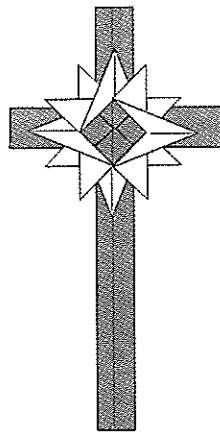
partján álltunk meg és a félhomályban körbejártunk egy templomot. Este 8 órakor értünk haza szeretett községünkbe, Maglódra.

Aki részt vett ezen a kiránduláson, az megtapasztalhatta az együttlét örömeit és a szeretet érzését. Ebben a rohanó és rideg világban jól esett egy kicsit nem a mindennapi gondokra figyelni. Bár azok lelkünk mélyén ott voltak velünk, mégis éreztük: egy kicsit kikapcsolódva, feltöltődve, bízva Isten hozzánk való kegyelmében folytatni tudjuk a mindennapokat. Szeretettel és Istennek hálát adva gondolunk szarvasi kirándulásunkra.

Kérges László

Ifjúságunk virrasztása húsvétra várva

Felvirradt áldott szép napunk!

Ezt az arany töviskoronával díszített keresztet hajtogattuk

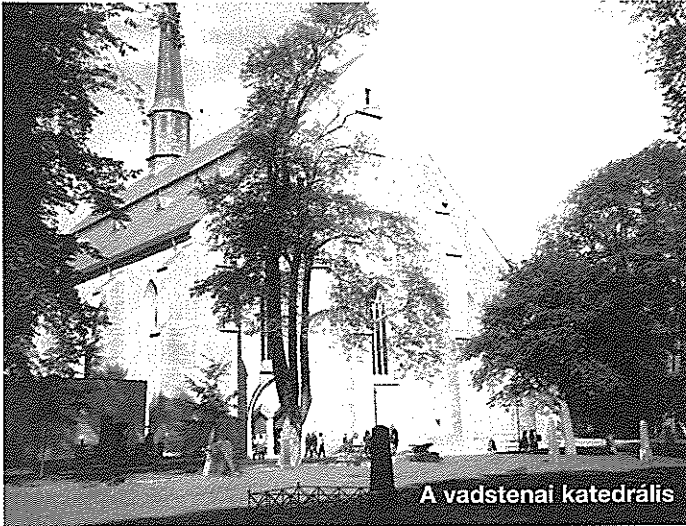
sülve visszaérkeztünk, örömmel találkozunk gyülekezetünk asszonyaival, akik már az utolsó simításokat végezték a reggeli szeretetvendégség előkészítésében.

Megható volt látni, ahogyan a gyülekezet apraja-nagyja megérkezik az istentiszteletre. Átjárta szívünket a hajnali istentisztelet különös hangulata, mely egyszerre árasztott békességet és örömet. Örömről azáltal vált még teljesebbé, hogy mi alakítottuk az istentisztelet liturgiáját, melynek végén a gyülekezet egymás kezét fogva imádkozott majd elénekelt a „Győzelmet vettél ó Fel-tamadott” kezdetű éneket.

A szeretetvendégségen jelenlévő gyülekezet a megterített asztal mellett imádkozott, énekelt, beszélgetett és egy szívvel, szájjal, lélekkel örömmel vallotta: „Felvirradt áldott szép napunk!”

A Maglódi Evangélikus Egyházközség Ifjúsága

Zarándokút Svédországban

A vadstenai katedrális

A zarándokoló fiatalok

„Kelj föl és gyere velem!”

Ez volt a mottója annak a svédországi zarándoklatnak, melyet a Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági Szövetsége hirdetett meg tavasszal, melyre én is jelentkeztem. Azóta is hálás vagyok Istennek, hogy részt vehettem ezen a csodálatos, élménydús „kirándulás”on.

Hogyan telt el ez a 11 nap? Egyrészt utazással. Nagyon hosszú volt az út, amíg kiértünk Svédországba, de ez idő alatt a 70 fiatal jól összerázódott. A visszaúton pedig úgy tűnt, mintha gyermekkorunk óta ismernék egymást.

Amikor megérkeztünk – 18 ország fiataljai – találkoztunk egymással és minden egyes résztvevőben Jézussal. 20 fős csoportokban zarándokoltunk más nemzetiségű tár-

sainkkal. A közös nyelv az angol volt. Naponta 20–25 kilométert gyalogoltunk, és óránként 5–10 percre megálltunk pihenni, imádkozni. A svéd tájat a mesés vagy varázslatos jelzővel lehet illetni. De ami a tájnál is szebb volt: a közösséget átjáró szeretet, a Szentlélek munkája.

Szállást az út során zömében tornatermekben kaptunk. Reggelit illetve vacsorát iskolákban. Esténként istentiszteleteken vetünk részt a helyi templomokban, utána pedig teaházakban beszélgettünk.

Utunk végállomása a Vadstena nevű város volt. Itt a hatalmas katedrális kitérte kapuit a 3000 zarándok előtt, hogy helyet adjon az úrvacsorai istentiszteletnek, mely által kiteljesedett a testvéri közösség és könnyes boldogságunk.

Az egész út során úgy éreztem, mintha megállt volna az idő. Csak az volt a fontos,

hogy letisztult és könnyű legyen a szívem, hogy minél intenzívebben élhessem meg azt a sok szépet, amivel az út során találkoztam. Magamba akartam szívni minél többet a csodából, megismerni magamat, másokat, a természetet. Istent.

Soraimat a zarándokok imájával fejezem be, mely az út során óránként több ezer szívet járt át: „Jézus Krisztus Urunk! Te vagy az út, az igazság és az élet. Hallgass meg minket, akik földi lányomaidban járunk a tisztelet, csodálat és szentség érzésével. Talán a szívünk lánggra lobban, ahogy egyre jobban megismerünk, egyre szebben szeretünk és egyre közelebről szerethetünk téged. Uram mutasd az utat és tegyél késszé engem azon járn!”

Szöveg és fotók:
Szeberényi Katalin

Gyülekezeti alkalmaink

- ✿ Istentiszteletek vasárnaponként fél 11-kor, minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztással
- ✿ A vasárnapi istentiszteletek idején a gyermekeket a parókián várjuk a vasárnapi iskola foglalkozásaira
- ✿ Csütörtökönként este 5 órakor gyülekezeti bibliaóra
- ✿ Szombaton délután 4 órakor konfirmációi előkészítő
- ✿ Szombaton 5 órakor kis ifjúság órája
- ✿ Szombaton 6 órakor nagy ifjúság alkalmak
- ✿ Minden hónap első péntekén 6 órakor felnőtt ifjúság estje

Az iskolai hittanórák rendje a következő:

A Petőfi téri iskolában:

- ✿ Hétfőn az 5. órában elsősök és másodikosok, 6. órában harmadikosok és negyedikesek

A Nyaralói iskolában:

- ✿ Kedden az 5. órában elsősök, 6. órában harmadikosok és negyedikesek
- ✿ Szerdán az 5. órában másodikosok

A Központi iskolában:

- ✿ Pénteken a 6. órában ötödikesek és hatodikosok

Óvodai hittanórákat az Aradi utcai és az Ady Endre úti óvodában tartunk

A karácsonyi ünnepkör ünnepi istentiszteletei a következők:

- ✿ December 24-én este 5 órakor karácsony szentesti istentisztelet a gyermekek szolgálatával
- ✿ December 25-26-án - karácsony első és második napján, fél 11-kor ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással
- ✿ December 31-én este 5 órakor óév esti istentisztelet
- ✿ Január 1-én fél 11-kor úrvacsorai istentisztelet
- ✿ Január 6-án fél 11-kor vízkereszt ünnepi istentisztelet

Alkalmainkra, együttléteinkre mindenkit sok szeretettel hívunk és várunk!

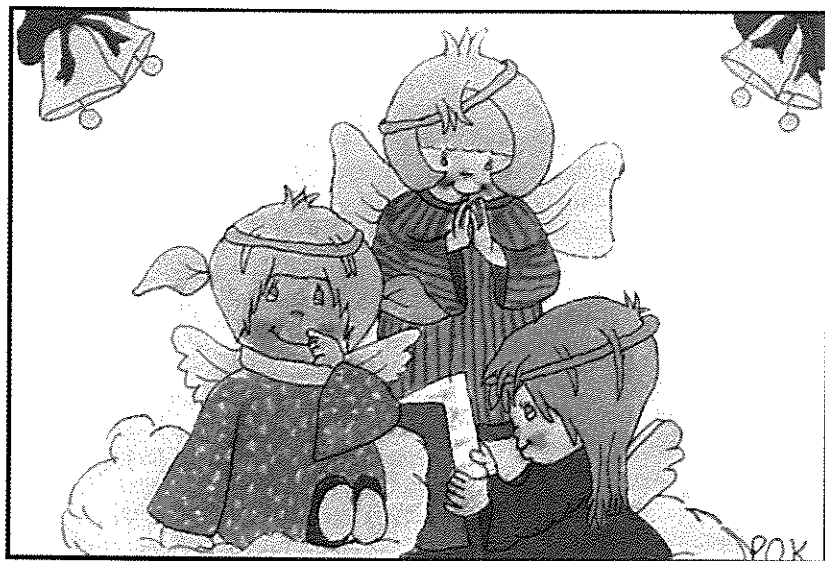
Angyalszárnyak suhogása...

Kedves kis barátom! Hallottál-e már ilyet? Ez csak gyerekeknek adatik meg.
Ha nagyon készülsz és várod a Megváltó születését, meg fogod hallani!

Készíthetsz angyal-
szárnyakat papírból.
Ragaszd rá egy szalon-
cukorra és tedd rá
karácsonyfátokra!

Karácsony gyermekrajzokon

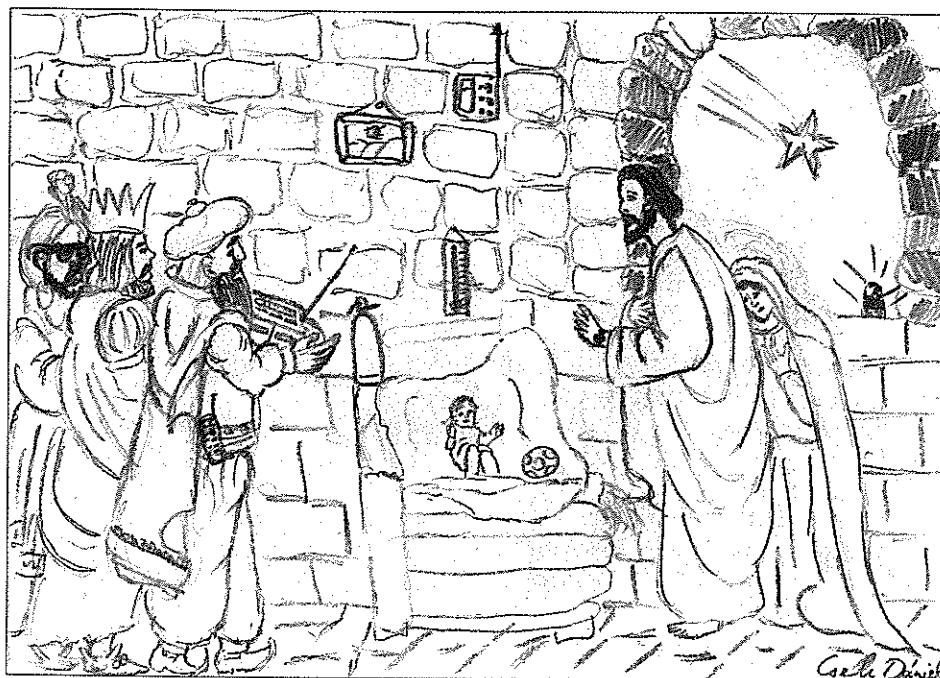

Papellás Orsolya Kinga, 7A
Általános Iskola, Maglód

Tabányi Anett, 7A
Általános Iskola, Maglód

Cseh Dániel, 5A Általános Iskola, Maglód

Keress a rajzon 10 olyan tárgyat, amely Jézus születésekor még nem létezett!

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____
- 6 _____
- 7 _____
- 8 _____
- 9 _____
- 10 _____

GYÜLEKEZETI HÍREK

• **Január 18-21-én** az ökumenikus imahét jegyében gyülekezetünk együtt tartotta alkalmait a katolikus és református felekezettel.

• **Március 12-én** ünnepi istentisztelet keretében beiktattuk a gyülekezet megújult presbitériumát és tisztségviselőit.

• **Március 22-én** gyülekezetünk látta vendégül a Dél-Pest megyei és az Észak-Pest megyei egyházmege közös lelkészgyűlését.

• **Április 23-a** éjszakáján gyülekezetünk ifjúsága virrasztással várta húsvét hajnalát, hogy imádsággal, versekkel, énekekkel szolgáljon a húsvét hajnali istentiszteleten és az azt követő szeretetvendégségen.

• **Május 5-7-én** gyülekezetünk hittanosai csendes hétvégét töltöttek Fóton a Mandák kastélyban, ahol a Magyarországi Evangé-

likus Egyház Kántorképző Intézete működik.

• **Május 14-én** ünnepeltük konfirmációi istentiszteletünket, mely alkalommal konfirmandusaink ünnepélyesen vallást tettek hitükről.

• **Május 21-én** gyülekezetünk adott helyet a Dél-Pest megyei egyházmege énekkari találkozójának, melyen énekkarunk is résztvett. Az ének és a közös éneklés útján Istennel találkoztunk.

• **Május 27-én** ifjúságunk focicsapattal képviseltette magát Pilisen az egyházmegei sportnapon és első helyezést ért el.

• **Május 28-án** tanévzáró istentisztelet keretében lezárták a tanévet hittanos gyermekeink, akik szolgálatukkal megörvendeztették a jelenlévő gyülekezetet.

• **Május 28-án** a pünkösdi istentiszteleten sokan örültek pünkösdi üzenetének, melyet maglódi népviseletbe öltözött ifjak, lányok, asszonyok és templomunkban felállított díszes fák tettek még élőbbé, eleve-
nebbé.

• **Június 30-án** templomunkban a Finnországból érkezett riimäki gyülekezet énekkara adott hangversenyt, majd igazi magyaros vacsorát költöttünk el finn vendégeinkkel a gyülekezeti teremben.

• **Július 3-7-én** gyülekezetünk ifjúsága a galgagyörki evangélikus parókia udvarán táborozott. A tábor célja az együttlét és lelki feltöltődés mellett a környező vidék, az ott élő emberek és gyülekezet életének megismerése volt.

• **Szeptember 24-én** tartottuk tanévnyitó istentiszteletünket, mely alkalommal a gyermekmunkában résztvevő gyülekezeti munkatársak szolgáltak.

• **Október 21-én** mintegy 70 fővel indultunk gyülekezeti kirándulásra és meglátogattuk Kecskemét, Szarvas, Szolnok városát.

• **November 2-án, 3-án és 5-én** a református gyülekezettel együtt emlékeztünk a reformációra. Ünnepi sorozatunk megható alkalma volt az a közös istentisztelet, amikor együtt vettük magunkhoz az Úr szent vacsoráját.

• **November 11-én** gyülekezetünk adott helyet a Dél-Pest megyei Egyházmege presbitérii ülésének és közgyűlésének

• **December 3-án** gyülekeztünk egybe szokásos adventi szeretetvendégségünkön, mely alkalommal advent egyházzenejének rejtelseibe és titkaiba nyerhettünk bepillantást. Meghívott vendégünk és előadónk Ifj. Hafenscher Károly evangélikus lelkész volt, aki jelenleg a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodájának igazgatója.

Olyan évet tudhatunk magunk mögött, amikor gyülekezetünkben oly sok minden történt. Köszönet illeti mindazokat, akik ebben – bármilyen formában – tevékenyen résztvettek. Ám elsősorban Istennek adunk hálát, hogy mindez megtörténhetett.

Összeállította: Péter Attila

Egyházközségünk presbitériumának tagjai

Simonyi József, Fő ut 96.
Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.
Tabányi Mihály, Aradi Vértanúk u. 53.
Holkó Ágnes, Sugár út 73.
Nagy Györgyné, Sugár út 96.
K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.
Holkó Mihály, Ady E. u.36.
Pecznyik Józsefné, Madách I. u. 4.
Holbis Istvánné, Sugár út 99.
Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.
Szeberényi Lászlóné,
Bajcsy-Zsilinszky u. 3.
Fabók Jánosné, Liszt F. u. 4.
Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.
Domokos Béláné, Tánicsics M. u. 12.
Dobosné Sziráki Erika, Ecséri u. 4.
B. Hajdú Mária, János u. 14.
Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.
Kiss Pálné, Liszt F. u. 7.
Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.
Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Takács János, Árpád Vezér u. 104.
Varga Gabriella, Sugár út 94.
Domokos László, Tánicsics M. u. 12.

Kérjük, hogy kéréseivel, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbitereinkhez!

Egyházközségünket segíti
a Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány.
Köszönetet mondunk mindazoknak, akik alapítványunkat eddig is támogatták.
További felajánlásait a Monor és Vidéke Takarékszövetkezet
65100039-10035728 számlaszámon tehetik meg.
Személyi jövedelemadójuk 1%-át, felajánlhatják alapítványunknak a **18675421-1-13** adószámon, másik 1%-át pedig a Magyarországi Evangélikus Egyháznak a **0035** technikai számon.
Az Alapítvány Kuratóriuma

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség Hírlevele
2000/I. évfolyam 1. szám
Megjelenik négyhavonta 1500 példányban
A hírlevélért felel:
Péter Attila lelkész
Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79
Tel: 06-29-325-555
Tipográfia és nyomdai előkészítés:
Vémi József
Nyomtatás: TypeStream, Budapest